

**Bellum Sacrum Ecclesiæ Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

**Vaux, Léonard de
Leodii, 1685**

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

HUNNIADIS, & Scanderbegii; æquè ac Ladislai afflctæ, imò successores, sunt Reges & Principes Poloni, & Hungari; qui ut potè Turcis, & Tartaris contermini, cum eis que assiduè Belligerantes, & de inimicis fidei triumphantes, penè soli rem hanc confident, si quis eis portionem pecuniæ ad tantum opus necessariæ suppeditet. Imò dum taxat prænumeret: facilè enim ipsi eam deindè ex victorum spoliis, & Provinciarum, quas subjugabunt tributis refundent. Atque videtur Deus id ipsum nuperà eorum clade, tam insigni victoriâ Christianorum præsignificasse, adeoque inchoasse. Sanè apud Turcas in fatis est, & certum quasi oraculum, suum Imperium à Polonis evertendum: alii dicunt à Francis, verius fortasse ab utriusque armis conjunctis.

Quocirca hæc præ aliis expedita, vi-
ris sapientibus videtur ratio, sine mo-
lestia, sine ambitione, & discordia,
quæ inter plures intercedere solet om-
ne hoc negotium absolvendi. Polo-

num enim Regem ultrò sequentur non solum Kosaki Turcarum terror, sed & plurimi Nobiles Poloni, Hungari, Germani, Galli, Itali, Walachi, Moschi, & alii plurimi suis expensis, spe gloriae vel praedae illecti, imò non pauci, divinâ spe freti, & æternæ coronæ desiderio, protinus ad Bellum Sacrum convolabunt: præsertim, si summi Pontificis auctoritate, Crucis vexillum, per Verbi Divini praecones levetur, & dilatetur per totum orbem Christianum. Sanè à Danubio ex Walachia, quæ Poloniæ adiacet, Constantinopolim usque non nisi decem dierum est iter. Quare id ipsum animo designabat Stephanus Battoreus, sapiens æquè ac magnanimus Poloniæ Rex, eaque de causâ fœdus contra Turcam cum Philippo II. Hispaniarum Rege pepigerat: dictans se Philippi, in hoc Bello fore stipendiarium: qui si vixisset, utique, unus ille Turcam profligasset, & Imperio exuisset; præsertim Persa ex altera parte eundem invadente. Polono enim & Persa, ex fœdere in exi-
tium Turcæ conspirantibus, Turca

resistendo non est; sed succumbat & pereat oportet. Porro Polonis Turcum Bellum est necessarium; tum ut Turcam longius à finibus suis submoveant, tum ut perpetuos & furtivos Tartarorum incursus à se in Turciam avertant; ibique cum utrisque aperto marte confligant, uti nuper, gloriösè & feliciter fecerunt. Poloni ergo & Germani, cum auxiliis summi Pontificis, Regis Christianissimi, & Regis Catholici, Walachiam, Hungariam, cæterasque Provincias nuper à Turcis fraude sibi ereptas, facile recuperabunt.

Sed proh dolor! proh scelus! Christiani in Christianos, ob terræ angulum, ob exile honoris punctum, internecinis odiis & præliis inter se decertant! à Christianis effunditur sanguis Christianus, Christi Sanguine redemptus: madent manus Christianæ Christianorum sanguine, & carnem Christianam, Carni Christi consanguineam conscindunt, mactant, discerpunt? Ubi fides? ubi spes? ubi timor Dei? ubi charitas? ubi Religio Christiana? ubi Philadelphia & amor fra-

ternitatis? Christiani uno Christo Pa-
tre, una Ecclesiâ Matre regenerati, uno
Pane Eucharistico viventes, una fide,
una spe, unâ charitate consecrati, &
confociati, unius Dei, unius Religionis
vinculo, & Sacramento constricti, sese
quasi lupi spoliant, laniant, excarnifi-
cant. Hæc videt & in sinu ridet Turca,
ac quasi tigris hinnulos de gleba grami-
nis inter se arietantes, occupat, rapit,
& devorat: tam lenti audient ista? tam
lenti vident Principes Christiani?

Ita est, Christianorum dissidia perdi-
derunt, & Turcis prodiderunt Asiam,
Græciam, Hungariam, aliaque opu-
lentissima regna. Hoc est quod que-
ritur Michæas: Filius contume-
liam facit Patri, & inimici hominis
domestici ejus, c. 7. Et Jeremias:
Omnes amici ejus spreverunt eam,
& facti sunt ei inimici, Thr. 2. Et
Sponsa Cant. 1. Filii matris meæ pu-
gnaverunt contra me. Prophetæ ad
unum omnes vix aliud vaticinantur,
dolent, & deplorant, quām exitium
Terræ Sanctæ. Quod ipsa ob fidei,
morum, animorum dissidia Chaldæis
aliisque infidelibus tradenda sit, adeo-

que omnes Israëlitas hortantur, orant;
obsecrant, & quā vitam corrigendo,
quā orando, quā armis propugnando,
quā in unam fidem & sententiam con-
spirando, tantam Ecclesiæ & Reipu-
blicæ cladem avertant.

Clamat Osee c. 5. Clangite Buccinā
„ in Gabaa, tubā in Rama, Ululate
„ in Bethanem. Et Jeremias c. 6. Con-
„ fortamini filii Benjamin in medio
„ Jerusalem, & in Thecuā: Clangite
„ Buccinā, & super Bethacarem levate
„ vexillum, levate signum in terra:
„ Clangite Buccinā in gentibus, san-
„ ctificate super eam gentes.

Idipsum non solis Judæis, sed &
Christianis insonant: magis enim Chri-
stianis quam Judæis suas scripsere Pro-
phetias: atque Christianis Terra San-
cta magis propria longeque sanctior,
charior, & venerabilior est, per
Christum, B. Virginem, Apostolos,
primitivos fideles, primamque Eccle-
siam, quæ ibi nata adolevit, seque
per totum orbem sparsit, & propaga-
vit. Quid ergo hæremus? quid mo-
ramur? Prophetis obtemperemus,
majores nostros æmulemur, sataga-

mus terram Christi, Christo afferere, prima Ecclesiæ prædia illi restituere: domicilium SS. Triadis, sublati execrandis sacrilegiis, illi reddere, ejusque laudibus, & incruento ac magno Sacrificio Agni Dei, consecrare; qui seipsum, illâ in urbe, Deo, uni, trino, dicata; obtulit in holocaustum suavissimi odoris: non pro nostris tantum, sed etiam pro omnium gentium, pro totius mundi peccatis.

§. III.

Numquam tanta rei benè gerendæ spes affulsit quanta nunc: videtur Deus eam ultro Christianis offerre, & in manus dare, quando, ut alia taceam, Turcas animis cadere, copiis viribusque minui, internecinis agitari discordiis, pavidos regni sectæque suæ interitum expectare. Christianos verò animosos hiscè omnibus assurgere, erigiique conspicimus: quando Catholicos Principes, oppressa vel suppressa rebellium hæresi dominari, arctoque inter se connubiorum vinculo fœderari, ac universos zelo Re-